

deSingel

Internationale Kunstcampus

2010-2011 **BLAUWE ZAAL**

GROTE PODIA

**FRANK VANDENBROUCKE
& LOD & B'ROCK
ZA 15 JAN 2011**

2010-2011 CROSSOVER

RICHARD THOMPSON & MUSICIANS OF THE GLOBE
OLV. PHILIP PICKETT
ZA 27 NOV 2010

**FRANK VANDENBROUCKE & LOD
& B'ROCK
ZA 15 JAN 2011**

ANA MOURA
& NEDERLANDS BLAZERSENSEMBLE
ZA 22 JAN 2011

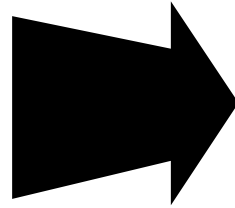
FERRAN & JORDI SAVALL
WO 6 APRIL 2011

JEAN-GUIHEN QUEYRAS
& KEYVAN & BIJAN CHEMIRANI
ZO 29 MEI 2011

inleiding **Diederik Verstraete in gesprek met Thomas Smetryns**
19.15 uur / blauwe foyer

begin **20.00 uur**
einde omstreeks **21.45 uur**
er is **geen pauze**

teksten programmaboekje **Diederik Verstraete**
coördinatie programmaboekje **deSingel & Diederik Verstraete**

FRANK VANDENBROUCKE redenaar
FRANK AGSTERIBBE muzikale leiding
THOMAS SMETRYNS nieuwe
composities **STEPHAN VAN DYCK** tenor

B'ROCK

RODOLFO RICHTER viool **ADRIEN MABIRE** cornetto
LUC GYSBRECHTS tenorviool **MARTIN BAUER** viola da gamba
TOM DEVAERE violone **WIM MAESELE** luit & theorbe
FRANK AGSTERIBBE klavecimbel

wetenschappelijk medewerker & edities **Gerard De Swerts**
productie **B'Rock en LOD**

gelieve uw GSM uit te schakelen

De inleidingen kan u achteraf beluisteren via www.desingel.be
Selecteer hiervoor voorstelling/concert/tentoonstelling van uw keuze.

Op www.desingel.be kan u uw visie, opinie, commentaar, appreciatie, ...
betreffende het programma van deSingel met andere toeschouwers delen.
Selecteer hiervoor voorstelling/concert/tentoonstelling van uw keuze.
Neemt u deel aan dit forum, dan maakt u meteen kans om tickets te winnen.

Bij elk concert worden cd's te koop aangeboden door 't KLAverVIER,
Kasteeldreef 6, Schilde, 03 384 29 70 > www.tklavervier.be

Grand café deSingel

open alle dagen 9 > 24 uur
informatie en reserveren +32 (0)3 237 71 00
www.grandcafedesingel.be
drankjes / hapjes / snacks / uitgebreid tafelen

Frank Vandenbroecke © Jelle Goossens - jasperwiet.com

DE TRIOMF VAN DE MENSELIJKHEID. EEN REDENAARSCONCERT. LECTURE SONGS # 2

DEEL 1: 'LA GIOIA'

THOMAS SMETRYNS (°1977)

Elegy 1969

CLAUDIO MONTEVERDI (1567-1643)

Uit 'L'Orfeo', eerste bedrijf

- Pastore: 'In questo lieto e fortunato giorno'
- Coro (instrumentaal)
- Orfeo: 'Rosa del ciel'
- Coro (instrumentaal)
- Pastore: 'Ma se il nostro gioir'
- Ritornello

MARCO UCCELLINI (ca. 1610-1680)

Aria sopra la Bergamasca (instrumentaal)

GIROLAMO FRESCOBALDI (1583-1643)/WILLEM CEULEERS

Se l'aure spira (met instrumentale ritornelli door Willem Ceuleers)

TEKST FRANK VANDENBROUCKE DEEL 1

DEEL 2: 'LAMENTO'

THOMAS SMETRYNS

Love, we must part now

CLAUDIO MONTEVERDI

Uit 'L'Orfeo', tweede bedrijf

- Orfeo: 'Tu sei morta'
- Sinfonia (instrumentaal)

DOMENICO BELLI (+ 1627)

Orfeo dolente: Numi d'Abisso

SIGISMONDO D'INDIA (ca.1582-1629)/GIROLAMO FRESCOBALDI

Piangono al pianger mio (vocaal) & Partite sopra la Romanesca
(klavecimbel solo als ritornelli)

THOMAS SMETRYNS

Languor

TEKST FRANK VANDENBROUCKE DEEL 2

DEEL 3: 'LA SPERANZA'

GIOVANNI BATTISTA FONTANA (ca. 1589-ca. 1630)

Sonata III in D voor viool en basso continuo

CLAUDIO MONTEVERDI

Uit 'L'Orfeo', vijfde bedrijf

- Orfeo en Apollo: 'Saliam cantando al Cielo' (Apollo door cornetto)
- Ritornello, Coro & Moresca (instrumentaal)

TEKST FRANK VANDENBROUCKE DEEL 3

MAURIZIO CAZZATI (1616-1678)

Ciaccona a tre con il suo Balletto

DE TRIOMF VAN DE MENSELIJKHEID - EEN REDENAARSCONCERT PER VOCE SOLA: DE MONODIE ALS ERKENNING VAN HET INDIVIDU IN DE MUZIEK

Weinig belangrijke omwentelingen in de westerse muziekgeschiedenis zijn zo bewust doorgevoerd, zo goed gedocumenteerd en zo perfect, met bijna wetenschappelijke precisie uitgevoerd, als de omschakeling van de laat 16de-eeuwse polyfonie naar de vroeg 17de-eeuwse monodie in Italië. Weinig revoluties, althans in het domein van de kunsten, waren ook zo alles omvattend als deze en zo fundamenteel in het omver gooien van de bestaande orde der dingen en het opbouwen van een nieuwe esthetica. Alle muziek die tijdens dit redenaarsconcert gebracht wordt, ontstond tijdens de eerste helft van de 17de eeuw, wanneer die nieuwe visie op muziek en de verhouding tussen tekst en muziek haar grootste bloei kende. De kiemen voor de revolutionaire omwenteling van complexe renaissance-polyfonie naar vroeg-barokke monodie, worden reeds in de 16de eeuw gezaaid, wanneer de eerste sporen van het humanisme zich doorheen het Florentijnse culturele leven verspreidden. Onder invloed van een sterk oploaiende belangstelling voor de Griekse wijsbegeerte, met Plato op de voorgrond, komen meer en meer muziektheoretici én componisten aan het einde van de 16de eeuw tot de conclusie dat de degelijke, alom geaccepteerde en gewaardeerde polyfonie niet meer voldoet om uiting te geven aan het nieuwe wereldbeeld. De polyfonie, ontstaan rond de negende eeuw als rechtstreekse 'uitwas' van het Gregoriaans, als een geleidelijk complexer maken van de Gregoriaanse voedingsbodem, paste perfect in het middeleeuwse wereldbeeld. Centraal staat God en zijn volmaakte schepping, die in al zijn complexiteit toch zodanig perfect is, dat elke menselijke uiting er slechts een vage afspiegeling van kan zijn. De zich in elkaar verstrengelende stemmen van een zesstemmige polyfone mis grijpen zelfs in volle renaissance nog terug naar deze middeleeuwse visie, met echo's van de harmonie der sferen. De polyfonie is in essentie een plechtige, statische, onveranderlijke kunst, die zich perfect leent om uitdrukking te geven aan het goddelijke en de menselijke relatie daarmee. Waarbij perfectie uiteindelijk vanzelfsprekend is, want de polyfone muziek was uitiem gezien een veruitwendiging van de godheid. Veel plaats voor menselijke onvolmaaktheid was er binnen de polyfonie niet.

'Orpheus'. Schilderij van Gerrit van Honthorst, ca. 1614.

Wanneer onder invloed van het opkomend humanisme geleidelijk de relaties tussen de mensen onderling centraal komen te staan, voldoet de polyfonie niet meer. Tegen het einde van de 16de eeuw wordt in de Florentijnse academies actief gezocht naar een nieuwe stijl, die in staat moet zijn om “de gevoelens te beroeren”, om “emotionele reacties bij de luisteraars op wekken” en die – vooral – de poëtische tekst begrijpelijk en verstaanbaar moet maken. In de complexe polyfonie, wanneer vier, vijf, zes stemmen de tekst door elkaar zingen, elk met hun eigen melodische en ritmische logica, werd de tekst al te vaak het kind van de rekening, en dat was een prijs die men naarmate de 16de eeuw ten einde liep, steeds minder bereid was te betalen. Er komen experimenten op gang die verbaazingwekkend snel leiden tot de ontwikkeling van wat men in 20ste eeuwse muziekgeschiedenissen gemeenzaam de ‘monodie’ is gaan noemen, een term die in de late 16de eeuw geenszins door de betrokken componisten en dichters gebruikt werd. De schrijfstijl van een compositie wordt sterk vereenvoudigd en er wordt muziek geproduceerd voor ‘voce sola con il basso’ - voor één enkele stem met basbegeleiding. Het expliciete maar vrij hoogdravende doel van deze vernieuwing is het in ere herstellen van de magische, perfecte symbiose tussen muziek en poëzie die toen werd toegedicht aan het Griekse antieke toneel en de dichtkunst. Van de muziek wordt expliciet verwacht dat zij voortaan “dienstmaagd van de taal” is: de melodie in de één enkele stem moet de emotionele lading van de literaire tekst versterken zonder dat de begrijpelijkheid en verstaanbaarheid van de tekst daar ook maar een moment onder mag lijden.

Een cruciale rol in deze evolutie speelde de opvatting over de Griekse tragedies die stelde dat alle tekst in het antieke theater werd gezongen, inclusief de rollen van de acteurs. Deze mening werd met name gepropageerd door Girolamo Mei, een Florentijnse geleerde die een aantal Griekse tragedies had bewerkt en die een grondig onderzoek begon naar de muziek van de Grieken en in het bijzonder haar rol in het theater. Tussen 1562 en 1573 bestudeerde hij bijna elk oud werk over muziek dat in de oorspronkelijke Griekse taal bewaard was gebleven en deed hij verslag over zijn onderzoek in een monumentale, uit vier boeken bestaande verhandeling, ‘De modis musicis antiquorum’ (Over de muzikale modi der Ouden), een studie die een onuitwisbare invloed heeft nagelaten op de muzikale experimenten die in de decennia daarop zo welig zouden tierden. Twee van diegenen met wie Bardi het vaakst correspondeerde, waren Giovanni Bardi en Vincenzo Galilei. Bardi was vanaf 1573 in zijn paleis in Firenze gastheer voor een informele academie waar over literatuur, wetenschap en kunsten werd gepraat en waar nieuwe muziek werd uitgevoerd. Bardi’s protégé, de zanger-componist Giulio Caccini, verwees er later naar als de ‘Camerata’ (club) van Bardi. Rond 1577 stonden Mei’s brieven over de Griekse muziek dikwijls op het programma. Mei was tot de conclusie gekomen

dat de Grieken in staat waren om met hun muziek krachtige effecten te bewerkstelligen doordat zij bestond uit één enkele melodie die hetzij solo, hetzij begeleid, hetzij door een koor werd gezongen. Die melodie kon de gevoelens van de luisteraar beïnvloeden omdat zij gebruik maakte van de natuurlijke expressiviteit van stijgende en dalende toonhoogtes, van het stemregister en van veranderende ritmen en tempi. In 1581 publiceerde Vincenzo Galilei, vader van de beroemde astronoom en fysicus, een ‘Dialogo della musica antiqua e della moderna’ waarin hij, in navolging van de ideeën van Mei, de theorie en de praktijk van het vocale contrapunt aanviel zoals die met name in het Italiaanse madrigaal volop gebezigd werd. Zijn argument komt hierop neer: alleen één enkele melodie lijn, met de juiste toonhoogtes en ritmen, kan een bepaalde versregel uitdrukken. Muziek kan de emotionele boodschap van een tekst alleen overbrengen wanneer er slechts één enkele stem zingt, eventueel begeleid door instrumenten – zij leiden de aandacht immers niet af van de tekst, zoals andere stemmen wél doen.

De impact van de theorieën van Mei, Bardi en Galilei op de muziek die tijdens dit redenaarsconcert te horen is, is overweldigend. Soms lijkt het wel alsof de composities opgevat zijn als illustraties, als bewijzen dat de theorie wel degelijk klopt. Dat is bij voorbeeld het geval in het madrigaal van Sigismondo d’India, of in het aangrijpende ‘Orfeo dolente’ van Domenico Belli. Ook Claudio Monteverdi werd zwaar beïnvloed door de theorie en de praktijk van de Florentijnse Camerata. Maar hij bevindt zich reeds een stap verder: hij slaagt erin de muziek zélf op een veel hoger plan te tillen zonder daarbij aan de idealen van de Camerata voorbij te gaan. Talloze scènes uit zijn bewaard gebleven opera’s, zoals de drie fragmenten uit de beroemde ‘Orfeo’ die vanavond te horen zijn, bewijzen dat je ook met de beperkingen van de monodische stijl tot hoogst complexe en indringende muzikale vormen kon komen.

Dat uitgerekend dit repertoire werd uitgekozen voor een redenaarsconcert, is zeker geen toeval. De indringende, intense relatie tussen tekst en muziek die in deze vroeg-barokke monodieën terug te vinden is, leent zich zeer goed tot een uitbreiding naar het gesproken woord toe. Opvallend is dat ook in de zuiver instrumentale muziek de monodie – het componeren voor één solo-instrument en basso continuo – kort na 1600 grote opgang kende. Ook die werken getuigen vaak van een sterk retorisch karakter, alsof het redevoeringen zijn zonder tekst. Hierdoor groeit dit concert uit tot een diepgaande en verregaande reflectie op de kracht van de retoriek in al haar vormen.

THOMAS SMETRYNS OVER ZIJN MADRIGALEN FAILURE MADRIGALS

De drie madrigalen die Thomas Smetryns voor 'De triomf van de menselijkheid' schreef, zijn instrumentale composities op gedichten van Mark Strand (VS 1934), Philip Larkin (GB 1922 – 1985) en Billy Collins (VS 1941). Anders dan de poëzie met haar hevige dramatische werking die Monteverdi gebruikte – er werd al eens in gestorven, er wordt in gehuild,... - handelen deze gedichten over de onmacht de wereld te verbeteren, het falen in de liefde en dit rustig een plaats trachten te geven en over loomheid, de kracht niet vinden om zaken op orde te brengen. Het zijn onze manieren van falen en niet die van de goden en halfgoden uit de renaissance en de barok. Ondanks de verschillende thematiek van de gedichten vertonen de 'Failure Madrigals' nogal wat gelijkenissen met de madrigalen van pakweg Monteverdi. Smetryns heeft de drie stukken op de tekst gecomponeerd zodat de muzikanten hun partijen aan de hand van die tekst kunnen fraseren en de muziek is vaak beschrijvend. Zo kan je, als er in het gedicht een hond rustig ligt te ademen, dit misschien ook waarnemen in de compositie...

Thomas Smetryns

DEEL 1: 'LA GIOIA'

THOMAS SMETRYNS Elegy 1969

Voor 'Elegie 1969' inspireerde Thomas Smetryns zich op onderstaand gedicht van Mark Strand (naar Carlos Drummond de Andrade)

You slave away into your old age
and nothing you do adds up to much.
Day after day you go through the same motions,
you shiver in bed, you get hungry, you want a woman.

Heroes standing for lives of sacrifice and obedience
fill the parks through which you walk.
At night in the fog they open their bronze umbrellas
or else withdraw to the empty lobbies of movie houses.

You love the night for its power of annihilating,
but while you sleep, your problems will not let you die.
Waking only proves the existence of The Great Machine
and the hard light falls on your shoulders.

You walk among the dead and talk
about times to come and matters of the spirit.
Literature wasted your best hours of love-making.
Weekends were lost, cleaning your apartment.

You are quick to confess your failure and to postpone
collective joy to the next century. You accept
rain, war, unemployment and the unjust distribution of wealth
because you can't, all by yourself, blow up Manhattan Island.

CLAUDIO MONTEVERDI

Uit 'L'Orfeo. Favola in Musica'. Libretto: Alessandro Striggio Jr.
Fragment uit het eerste bedrijf

Pastore

In questo lieto e fortunato giorno,
Ch'ha posto fine a gli amorosi affanni
Del nostro semideo, cantiam, pastori,
In si soavi accenti,
Che sian degni d'Orfeo nostri concetti.

Oggi fatt'è pietosa
L'alma già si sdegnosa
De la bell' Euridice.
Oggi fatt'è felice
Orfeo nel sen di lei, per cui già tanto
Per queste selve ha sospirato e pianto.

Dunque in si lieto e fortunato giorno
Ch'ha posto fine a gli amorosi affanni
Del nostro semideo, cantiam, pastori,
In si soavi accenti,
Che sian degni d'Orfeo nostri concetti.

Orfeo

Rosa del ciel, vita del mondo, e degna
Prole di lui che l'universo affrena.
Sol, che'l tutto circondi e'l tutto miri,
Dagli stellanti giri,
Dimmi, vedestu mai
Di me più lieto e fortunato amante?
Fu ben felice il giorno,
Mio ben, che pria ti vidi,
E più felice l'ora
Che per te sospirai,
Poich'al mio sospirar tu sospirasti:
Felicissimo il punto
Che la candida mano,
Pegno di pura fede, a me porgesti.
Se tanti cori avessi
Quanti occhi ha il ciel eterno e quante chiome
Han questi colli ameni il verde maggio,
Tutti colmi sarieno e traboccanti
Di quel piacer ch'oggi mi fa contento.

Pastore

Ma se il nostro gioir dal ciel deriva
Com'è dal ciel ciò che qua giù n'incontra,
Giusto è ben che devoti
Gli offriam incensi e voti.
Dunque al tempio ciascun rivolga i passi
A pregar lui nella cui destra è il mondo,
Che lungamente il nostro ben conservi.

GIROLAMO FRESCOBALDI

Se l'aura spira (met instrumentale ritonelli door Willem Ceuleers)

Se l'aura spira tutta vezzosa,
la fresca rosa ridente sta,
la siepe ombrosa di bei smeraldi
d'estivi caldi timor non ha.
A balli, a balli, liete venite,
ninfe gradite, fior di beltà.

Or, che sì chiaro il vago fonte
dall'alto monte al mar sen' va.
Suoi dolci versi spiega l'augello,
e l'arboscello fiorito sta.
Un volto bello al l'ombra accanto
sol si dia vanto d'haver pieta.
Al canto, al canto, ninfe ridenti,
Scacciate i venti di crudelta.

DEEL 2: 'LAMENTO'

THOMAS SMETRYNS

Love, we must part now

Voor 'Love, we must part now' inspireerde Thomas Smetryns zich op onderstaand gedicht van Philip Larkin

Love, we must part now: do not let it be
Calamitous and bitter. In the past
There has been too much moonlight and self-pity:
Let us have done with it: for now at last
Never has sun more boldly paced the sky,
Never were hearts more eager to be free,
To kick down worlds, lash forests; you and I
No longer hold them; we are husks, that see
The grain going forward to a different use.

There is regret. Always, there is regret.
But it is better that our lives unloose,
As two tall ships, wind-mastered, wet with light,
Break from an estuary with their courses set,
And waving part, and waving drop from sight.

CLAUDIO MONTEVERDI

Uit 'L'Orfeo. Favola in Musica'. Libretto: Alessandro Striggio Jr.

Fragment uit het tweede bedrijf

Orfeo

Tù se' morta, mia vita, ed io respiro?
Tù se' da me partita
Per mai più non tornare, ed io rimango?
No, che se i versi alcuna cosa ponno,
N'andrò sicuro a' più profondi abissi,
E, intenerito il cor del re de l'ombre,
Meco trarrotti A riveder le stelle:
O, se ciò negherammi empio destino,
Rimarrò teco, in compagnia di morte.
A dio, terra, a dio Cielo e Sole, a dio.

DOMENICO BELLI**Orfeo dolente: Numi d'Abisso****Orfeo**

Numi d'abisso,
Numi dell'inferral soggiorno,
Ecco ch'a voi ritorno
Con lagrimosi fiumi.
E ver ch'a vostra legge
lo poco intento attesi,
lo follemente errai
Ma non vi vilipesi
Fu sol che troppo amai.

Deh, se fur miei lamenti
Da voi pur dianz'uditi
Hoggi non sien scherniti
Che li fò si dolenti.
Su'l tenor tant' acerbo
Di mia cruda ventura
Numi, deh, ripensate,
E di mia vita oscura
Constringavi pietate.

Non ha seco sereno
Febo s'esce dalmare
E se la notte appare
Non ha stelleto il seno
In sul più vago
Aprile nembo di pioggia ò vento
Fammi terribil verno
Pietà del mio tormento
Pietà numi d'inferno.

SIGISMONDO D'INDIA**Piangono al pianger mio**

Piangono al pianger mio le fere, e i sassi
A miei caldi sospir traggon sospiri.
L'aer' d'intorno nubiloso fassi,
Mosso anch' egli à pietà de miei martiri.
Ovunque io volgo, ovunque giro i passi
Par che di me si pianga, e si sospiri;
Par che dica ciascun, mosso al mio duolo,
Che fai tu qui, meschin, doglioso e solo?

THOMAS SMETRYNS

Languor

Voor 'Languor' inspireerde Thomas Smetryns zich op onderstaande tekst van Billy Collins

I have come back to the couch –
hands behind my head,
legs crossed at the ankles –

to resume my lifelong study
of the ceiling and its river-like crack,
its memory of a water stain,

the touch of civilisation
in the rounded steps of the molding,
and the lick of time in the flaking plaster.

To move would only ruffle
the calm surface of the morning,
and disturb shadows of leaves in the windows.

And to throw open a door
would startle the fish in the pond
maybe frighten a few birds from a hedge.

Better to stay here,
To occupy the still room of thought,
to listen to the dog breathing on the floor,

Better to count my lucky coins,
or redesign my family coat of arms –
remove the plow and hive, shoo away the bee.

DEEL 3: 'LA SPERANZA'

CLAUDIO MONTEVERDI

Uit 'L'Orfeo. Favola in Musica'. Libretto: Alessandro Striggio Jr.
Fragment uit het vijfde bedrijf

Orfeo

Ben di cotanto padre sarei non degno figlio
Se non seguisci il tuo fedel consiglio

Orfeo & Apollo

Salam cantando al cielo,
Dove ha virtù verace
Degno premio di sè, diletto e pace.

TEKST FRANK VANDENBROUCKE DEEL 3

Frank Agsteribbe © Kurt Van der Elst

TEKST FRANK VANDENBROUCKE DEEL 2

B'Rock

Barokorkest B'Rock werd opgericht in 2005 op initiatief van klavecijnist, componist, dirigent Frank Agsteribbe en contrabassist Tom Devaere. Het orkest is gehuisvest in Gent. B'Rock is ontstaan uit zijn voor vernieuwing en verjonging in de wereld van de oude muziek. De vaste kern bestaat uit een twintigtal musici uit binnen- en buitenland, gespecialiseerd in de historisch geïnformeerde uitvoeringspraktijk. Barokorkest B'Rock onderscheidt zich door een uitvoeringsgerichte en stijlbewuste manier van spelen waarbij expressie en intensiteit centraal staan. In zijn programmakeuze verbindt het orkest vaste waarden uit de barokliteratuur met minder gekend repertoire uit de zeventiende en achttiende eeuw. Daarnaast schenkt het orkest bijzondere aandacht aan de uitvoering en creatie van hedendaagse muziek op maat van zijn historisch instrumentarium. Onder de noemer B'Rock XS ontwikkelt het orkest grensoverschrijdende programma's in kamermuziekbezetting. B'Rock doet regelmatig een beroep op toonaangevende solisten en gastdirigenten zoals Eduardo Lopèz Banzo, Gary Cooper, Christopher Moulds, Richard Egarr of Skip Sempé. Als artistiek leider van het orkest staat ook Frank Agsteribbe regelmatig aan het hoofd van het orkest. Barokorkest B'Rock speelt een dertigtal concerten per seizoen in binnen- en buitenland. Het orkest is zowel aanwezig op de Vlaamse podia van Gent (Muziekcentrum de Bijloke, Festival van Vlaanderen Gent), Brussel (Bozar, Kaaitheater, Klarafestival), Antwerpen (deSingel, Amuz), Brugge (Concertgebouw, MAfestival) als internationaal: Concertgebouw Amsterdam, Festival Oude Muziek Utrecht, Vredenburg Utrecht, De Doelen Rotterdam, Tage alter Musik Regensburg, de Innsbrucker Festwochen, Styriarte Festival in Graz of Wigmore Hall Londen. Opera en avontuurlijk muziektheater vormen een belangrijk onderdeel van de artistieke werking. In samenwerking met Belgische productiehuisen als Muziektheater Transparant en LOD creëert B'Rock regelmatig nieuwe producties. Daarnaast wordt B'Rock dikwijls uitgenodigd door internationale operafestivals zoals Operadagen Rotterdam, KunstenfestivaldesArts of Musikfestspiele Potsdam Sanssouci. In 2012 debuteert B'Rock in de Munt olv. René Jacobs. B'Rock geniet de structurele steun van de Vlaamse Gemeenschap, de Stad Gent en de Provincie Oost-Vlaanderen.

Frank Agsteribbe

Frank Agsteribbe (°1968) is een van de meest veelzijdige Vlaamse musici van zijn generatie. Als dirigent, klavecijnist en componist zoekt hij naar een directe expressie, plasticiteit en levendige kleurrijkheid, dit zowel in opera - als dirigent en continuo - als in barok- of hedendaagse muziek. Raakvlakken tussen muziek uit de 17de of 18de eeuw met de muziek van vandaag genieten zijn bijzondere interesse. Na zijn studies orgel en klavecimbel (bij Jos Van Immerseel), vervolmaakte hij zich verder bij

Gustav Leonhardt, Davitt Moroney en Luigi Ferdinando Tagliavini. Hij speelde bij de meest vooraanstaande Vlaamse barokensembles (La Petite Bande, Collegium Vocale, Huelgas Ensemble, Anima Eterna). In 2005 richtte hij samen met contrabassist Tom Devaere het barokorkest B'Rock op, waarbij hij zowel klavecijnist als (gast)dirigent is. Daarnaast is hij een veelgevraagd kamermusicus. Als dirigent is Frank Agsteribbe actief in verschillende domeinen: opera, barokmuziek en hedendaagse muziek. Hij dirigeerde Mozarts 'Zauberflöte' in Belfast (Castleward Opera), 'The Rake's Progress' van Stravinsky (Operastudio Vlaanderen en Dartington UK), 'Orontea' van Marc' Antonio Cesti, 'La Dafne' van Marco da Gagliano en 'Orfeo' van Ferdinando Bertoni (Conservatorium Antwerpen). In november 2008 leidde hij het Teatro Sao Carlos uit Lissabon en het nationaal orkest van Portugal in 'L'Italiana in Algeri' van Rossini. Hij werkte ook voor de Ruhrtriennale 2007, het Grand Théâtre in Luxemburg, de Vlaamse Opera, en creëerde de Engelse première van de nieuwe editie van Robert Levin van Mozarts Mis in c, KV 427, tijdens de Dartington International Summer School. Hij dirigeerde B'Rock in werk van John Cage, Arvo Pärt en Frank Nuyts, alsook in Vivaldi en Händel. Hij leidde het Collegium Vocale en B'Rock in de Judaspassie van Dominique Pauwels (LOD). Frank Agsteribbe is eerste gastdirigent bij het kamerkoor INECC in Luxemburg. Daarnaast zet hij zich bijzonder in voor oude muziek uit Vlaanderen: zo her-creëerde hij muziek van Fiocco, Brehy, Vanden Gheyn en di Martinelli. Frank Agsteribbe heeft inmiddels meer dan 80 composities op zijn naam staan, geschreven in opdracht van onder meer van Klara, Transparant, Vlaams Radio Orkest, Concertgebouw Brugge, Muziekcentrum De Bijloke, Koninklijk Conservatorium Antwerpen, November Music, Il Gardellino ... Vele composities werden opgenomen op cd of radio, en werden over de hele wereld uitgezonden (USA, Canada). Belangrijke creaties vonden plaats in Brazilië, Berlijn (Konzerthaus en Deutsche Oper) en het Gaudeamus Festival in Amsterdam. Sinds 1989 is Frank Agsteribbe docent aan het Koninklijk Conservatorium Antwerpen.

Stephan Van Dyck

Stephan Van Dyck behaalde het Hoger diploma Zang aan het Koninklijk Conservatorium in Brussel in de klas van Ludovic de San en het licentiaatsdiploma musicologie aan de U.L.B. Hij vervolmaakte zich vervolgens aan de Studio Versailles Opéra bij René Jacobs en Rachel Yakar en aan het Conservatoire National Supérieur de Paris behaalde hij een eerste prijs in de klas van William Christie. Hij liet zich als solist opmerken in producties onder leiding van Christophe Rousset, William Christie, Philippe Pierlot, Ton Koopman, Sigiswald Kuijken, Marc Minkowski, Hervé Niquet, Martin Gester, Jordi Savall, Stephen Stubbs, Gabriel Garrido enz. Stephan van Dyck wordt door Concerto Palatino en La Fenice regelmatig uitgenodigd om vocale solopartijen te vertolken. Hij

verleende zijn medewerking aan meer dan zestig opnamen met muziek van de middeleeuwen tot de klassiek. Vandaag geeft hij les aan de Koninklijke Muziekconservatoria van Brussel en Bergen. De conservatoria van Toulouse en Oslo deden meermaals een beroep op hem voor masterclasses.

Frank Vandenbroucke (*1955)

Studies

- Licentiaat in de Economische Wetenschappen, KULeuven (1978)
- M.Phil. in Economics, Cambridge, UK (1981-1982)
- D.Phil., Faculty of Social Studies, Oxford University, UK (1996-1999)
Titel van de thesis : "Social justice and individual ethics in an open society. Equality, responsibility and incentives"

Vroegere beroepsactiviteiten

- Onderzoeksassistent Centrum voor Economische Studiën, KULeuven (1978-1980)
- Stafid SEVI (SP-studiedienst) (1982-1985)

Politieke activiteiten

- Volksvertegenwoordiger (1985-1996)
- SP-voorzitter (1989-1994)
- SP-Fractieleider in de Kamer van Volksvertegenwoordigers (1995-1996)
- Vlaams volksvertegenwoordiger (juli 2009 -)

Regeringsfuncties

- Vice-Eerste Minister en Minister van Buitenlandse Zaken (1994-1995)
- Minister van Sociale Zaken en Pensioenen (1999-2003)
- Minister van Werk en Pensioenen (2003-2004)
- Vice-minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming (juli 2004 – juli 2009)

Academische functies en lidmaatschappen

- Visiting Fellow Nuffield College Oxford (2001-2009)
- Lid "Friends of Europe" (2009 -)
- Gastprofessor aan de K.U.Leuven, de Universiteit Antwerpen en de Vrije Universiteit Brussel voor de vakken Europees sociaal beleid en Sociale economie.

Frank Vandenbroucke is lid van het Beschermtcomité van Music Fund (www.musicfund.eu). Hij besliste zijn honorarium van deze voorstelling te schenken aan Music Fund.

Thomas Smetryns

Thomas Smetryns (*1977) studeerde compositie bij Godfried-Willem Raes en gitaar, luit en theorbe bij Ida Polck en Philippe Malfeyt aan het conservatorium van Gent. Hij is docent gitaar aan het Conservatorium van Oostende. Hij schreef muziek voor onder andere Spectra Ensemble, Daan Vandewalle, percussionist Wim Konink, pianiste Heleen Van Haegenborgh en het HERMESensemble. In 2006 vroeg het Klarafestival hem om mee te werken aan het project 'Swingjugend' en in 2007 was hij 'composer in residence' bij het HERMESensemble. Tijdens deze residentie werkte hij onder anderen samen met Kaffe Matthews en videokunstenaar Kurt Ralske. Ook creëerde hij binnen dit kader de compositie en performance 'An Environment', een reeks composities die simultaan en spatiaal werd uitgevoerd binnen de unieke ruimte van de concertzaal AMUZ (Antwerpen). In 2008 creëerde hij in opdracht van de Provincie Oost-Vlaanderen in het kader van het Festival van Vlaanderen 'Terre de Flandre / Vlaanderland', een programma omtrent het Vlaamse muzikale erfgoed. Sinds 2008 is hij in residentie bij LOD, hij schreef er de muziek voor de voorstelling 'De Duivel beduveld' en werkt aan een hybride opera voor 2014. In 2011 staat een nieuw pianostuk in opdracht van het Klarafestival en de creatie van 'Chicago Songbook' in opdracht van Kunstencentrum Vooruit op de agenda. Hij zal de muziek componeren voor 'Smatch 2', een theaterproductie van Le Corridor (Luik) die tijdens het Kunstenfestivaldesarts (mei 2011) in première zal gaan.

LOD

LOD is een Gents kunstenaarshuis voor opera, musical en ander muziektheater. Het staat al twintig jaar lang borg voor baanbrekend artistiek werk. LOD zet artistieke trajecten uit met een pool van artiesten (componisten Kris Defoort, Dick van der Harst, Jan Kuijken, Dominique Pauwels, Daan Janssens en Thomas Smetryns, regisseuse Inne Goris, actrice/regisseuse An De Donder, acteur/auteur/regisseur Josse De Pauw en filosoof/auteur Pieter De Buysser). Samen werken zij aan een brede waaier van projecten waarin vele verschillende artistieke genres elkaar ontmoeten. De LOD-artiesten worden gewaardeerd omwille van hun hedendaagse benadering van muziektheater. Hun werk is uiterst hybride en moeilijk op een genre vast te pinnen, maar steeds het resultaat van doorgedreven artistiek onderzoek en een groot creatie- en spelplezier. Met producties als 'The Woman Who Walked into Doors', 'Yerma vraagt een toefeling', 'Diep in het bos', 'Het huis der verborgen muziekjes I & II', 'Onegin', 'Boreas', 'Liefde / zijn handen', 'The attendants Gallery', 'Die siel van die mier', 'Twee oude vrouwtjes', 'House of the Sleeping Beauties' en 'Nachtevening' oogst LOD veel bijval in binnen- en buitenland. LOD schenkt bijzondere aandacht aan de samenwerking met Waalse artiesten. Getuige 'De duivel beduveld' (met Patrick Corillon en

Dominique Roodthoofd) of 'The Attendants' Gallery' (samenwerking met onder andere Dominique Goblet en Thierry Van Hasselt). LOD heeft vele partners in binnen- en buitenland, waaronder deSingel (Antwerpen), La Monnaie/De Munt (Brussel), het Concertgebouw (Brugge), Vlaamse Opera (Gent), de Rotterdamse Schouwburg, Le Maillon (Strasbourg), L'Opéra de Dijon en L'Hippodrome (Douai).
www.lod.be

BINNENKORT IN DESINGEL

FADO

ANA MOURA & NEDERLANDS BLAZERS ENSEMBLE

VAN DE WEEMOED EN DE TROOST

Ana Moura

ZA 22 JAN 2011 20 uur / blauwe zaal

INLEIDING Piet Van Bockstal / 19.15 uur / blauwe zaal
€26 basis €22 -25/65+ €8 -19 jaar

BINNENKORT IN DESINGEL

VOCAL BAROK

L'ARTE DEL MONDO

olv. **WERNER EHRHARDT**

CHRISTOPH PRÉGARDIEN tenor

WERNER EHRHARDT viool

JS BACH

Cantate voor tenor en orkest 'Ich armer Mensch, ich Sündenknecht', BWV55
Dubbelconcerto in d voor twee violen, strijkers en basso continuo, BWV1043

JC GRAUPNER

Cantate voor tenor en orkest 'Ihr Gläubigen, entäußert euch'

GP TELEMANN

Concerto voor twee altviolen en strijkers in D

Christoph Prégardien © Anna C. Wagner

ZA 29 JAN 2011 20 uur / blauwe zaal

€36, €32, €28 basis **€32, €28, €24** -25/65+ **€8** -19 jaar

INLEIDING Diederik Verstraete / 19.15 uur / blauwe foyer

2010-2011 architectuur theater dans muziek

ABO:

TICKETS:

deSingel

Desguinlei 25 / B-2018 Antwerpen
ma → vr 10 → 19 uur / za 16 → 19 uur

www.desingel.be

tickets@desingel.be

T +32 (0)3 248 28 28

F +32 (0)3 248 28 00

deSingel is een kunstinstelling van de Vlaamse Gemeenschap en geniet de steun van

SA STAD ANTWERPEN

**Haven van
Antwerpen**

dS De
Standaard

Knaack
weergad
focus

Klarn

**SO
BRA**

hoofdsponsor

mediasponsors